

استراماچونی:

با ولاسکو درباره ایران مشورت کرد

سرمری جدید تیم فوتبال استقلال عنوان کرد که با خولیو ولاسکو درباره حضور در ایران مشورت کرده است و ابراز امیدواری کرد استقلال بعد از شش سال به قهرمانی در لیگ برسد.

به گزارش ایسنا و به نقل از کالجو مکرانو، آندره آ استراماچونی، سرمری ایتالیایی هدایت تیم فوتبال استقلال را بر عهده گرفت.

او درباره این انتخاب گفت: استقلال یکی از مهم‌ترین باشگاه‌ها در آسیا محسوب می‌شود. آنها از قدمت و تاریخچه غنی برخوردار هستند و می‌خواهند بعد از شش سال عدم موفقیت و قهرمانی به ثبات برسند و وارد چرخه قهرمانی شوند. ما باید از همین جایی که هستیم شروع کنیم. فصل گذشته در مرحله گروهی لیگ قهرمانان آسیا حذف شدیم و در رده سوم لیگ قرار گرفتیم. در حال حاضر باید عملکردمان را بهبودبخشیم.

سرمری جدید استقلال در ادامه گفت: با ۱۰۰ هزار تماشاگر، ورزشگاه آزادی را می‌توان بزرگ‌ترین ورزشگاه جهان دانست. شور و شوق زیادی نسبت به فوتبال در ایران وجود دارد و این بهترین ابزار مناسب برای دادن انگیزه و اعتماد به نفس به مربیان و بازیکنان است. من بی‌مبهرانه منتظرم که در ایران کار را آغاز کنم. توجه زیادی به رشد و توسعه فوتبال در ایران وجود دارد.

وی بیان کرد: من خودم قبل از اینکه هدایت تیم فوتبال استقلال را بر عهده بگیرم از لیگ ایتالیا پیشنهاد داشتم. این سومین تجربه خارج از ایتالیا برای من است. من پیش‌تر هدایت پانائیناپوکوس در یونان و اسپارتا پراگ در چک را بر عهده داشتم. این برای من خیلی باعث افتخار است که توجه یک تیم بزرگ دیگر را جلب کرده‌ام. من در حال حاضر ۴۳ سال سن دارم و خوش شانس هستم که می‌توانم اتفاقات جدید و چالش‌های جدیدی را در فوتبال تجربه کنم و بتوانم هم به عنوان مربی و هم به عنوان یک انسان پیشرفت داشته باشم.

سرمری جدید تیم فوتبال استقلال در بخش پایانی صحبت‌های خود، گفت: استقلالی‌ها به دنبال یک سرمری جوان بودند که البته تجربه بالایی در هدایت تیمی خارج از کشور خودش برخوردار باشد و آنها من را پیدا کردند. در ابتدا فکر نمی‌کردم این موضوع خیلی جدی باشد و من نیز متقاعد نشدم ولی با کسانی که در ایران حضور داشتند صحبت کردم. با سفیر ایتالیا در تهران و خولیو ولاسکو، سرمری سابق تیم ملی ولیبال ایران که سه سال در ایران حضور داشت، صحبت کردم تا این تصمیم را بگیرم. من به همراه همسر و دو فرزندم در ایران خواهیم بود. فکر می‌کنم مشکل زبان داشته باشم. در آنجا همه فارسی صحبت می‌کنند و همه انگلیسی نمی‌دانند و باید با مترجم پیش بروم.

به گزارش ورزش سه به نقل از مارکا، با قهرمانی تورنتو ریپترز در رقابت‌های NBA، دو برادر اسپانیایی، مارک گاسول و برادرش پائو، به اولین قهرمانی NBA را بالای سر بیرند.

مارک گاسول ستاره اسپانیایی تورنتو ریپترز بالاخره به آرزوی رسید و عنوان قهرمانی NBA را به‌دست آورد. مارک به این ترتیب به برادرش پائو پیوست که در سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ پالس آنجلس لیکرز موفق به فتح NBA شده بود. به این ترتیب برادران گاسول به اولین برادرانی تبدیل شدند که در تاریخ NBA موفق به فتح این رقابت‌ها شده‌اند. تونی پارکر (بسکتبالست مشهور سابق سن آنتونیو اسپرز) در روز اعلام بازنشستگی خود و برای توجیه تصمیم خود گفت: «دیگر نمی‌توانم تونی پارکر باشم پس بهتر است بسکتبال را کنار بگذارم.»

سال ۲۰۰۱ و زمانی که پائو (برادر بزرگ‌تر) به ممفیس گریزلی پیوست، می‌توانستید به دیدار او بروید و یک جوان ۱۶ ساله به نام مارک را نیز در خانه او ملاقات کنید. مارک به عنوان یک عاشق بسکتبال، چهره‌ای ناشناخته حتی در اسپانیا بود اما برادرش توانسته بود در ۲۱ سالگی خود را به بالاترین سطح بسکتبال دنیا برساند.

او تلاش داشت تا به انستیتو لوزان سوئیس برود اما استعداد بالای او متناسب با فیزیک بدنی او نبود. دورانی بود که مارک گاسول نمی‌خواست مارک گاسول باشد و سپس همه چیز تغییر کرد.

قطعا پیوستن او به پارسا در سال ۲۰۰۳ علی‌رغم پیشنهاد از تیم‌های دانشگاهی آمریکا، اشتباه بزرگ او بود ولی گاهی زندگی به گونه‌ای تغییر می‌کند که کسی انتظارش را ندارد. سال ۲۰۰۶ مارک از لیگ سوئیس پیشنهاد داشت که به تیم ملی بسکتبال اسپانیا دعوت شد و فرصت حضور در جام جهانی سالیانما را پیدا کرد و آنجا همه چیز برای مارک از نو شروع شد و یک مارک گاسول جدید متولد شد. او سپس به آکاسویو جیرونا پیوست و همان جا با همسرش کریستینا آشنا شد. زنی که زندگی مارک را برای همیشه تغییر داد. پس از ثبات در زندگی شخصی و زندگی کنار زنی باوقار و متشخص، مارک خود را وقف بسکتبال کرد و

خانواده منحصر به فرد بسکتبال دنیا داستانی جذاب دارند

افسانه دو برادر اسپانیایی

داستان مارک و پائو یک داستان جذاب است؛ داستان دو برادری که یکی خیلی زود به اوج شهرت رسید و دیگری پس از سال‌ها تلاش توانست خود را از زیر سایه برادر بزرگ‌تر خارج کند.

دو برادری که یکی خیلی زود به اوج شهرت رسید و دیگری پس از سال‌ها تلاش توانست خود را از زیر سایه برادر بزرگ‌تر خارج کند

مارک به درجه ای از قدرت و اعتماد به نفس رسیده بود که می‌توانست هتل محل اقامت تیمش را به درخواست هم‌تیمی‌هایش تغییر دهد. او شایستگی‌هایش را به طرز خارق‌العاده‌ای نشان داده بود و به درجه‌ای رسیده بود که تقریباً می‌توانستیم بگوییم که از زیر سایه برادرش خارج شده است.

مارک در ممفیس یک الگو بود اما گاهی در NBA با یک تصمیم بزرگ، سرنوشت نیز شما را همراهی می‌کند. دوران مارک در ممفیس به اتمام رسیده بود و تابستان گذشته تصمیم به جدایی گرفت. تیم خوب بازی نمی‌کرد و دوزنمای روشنی را نمی‌شد برایش تصور کرد. دیگر جایی برای مارک بین خرس‌های گریزلی نبود و دوران یازده ساله حضور او در این باشگاه به اتمام رسید و راهی

کاملا روی این ورزش متمرکز شد. او برای جیرونا بازی می‌کرد در حالی که استعدادیاب‌های NBA او را به دقت زیر نظر داشتند. سال ۲۰۰۸ و پس از اینکه برادرش پائو، ممفیس را به مقصد لیکرز ترک کرد، ممفیس‌ها تصمیم به جذب مارک به جای پائو گرفتند.

در شهر زادگاه الویس پریسلی، همه چیز برای ظهور یک گاسول دیگر مهیا بود. او به سرعت تبدیل به یک بت برای هواداران شد و حتی زمانی گفته می‌شد پیراهن مارک را در باشگاه بازنشسته خواهند کرد. مردی که تمام رکوردها را در ممفیس شکست، اولین کسی بود که از ممفیس در تیم آل استارز فیکس شد و در یک مقطع به عنوان بهترین دفاع NBA نیز برگزیده شد.

وقتی ممفیس به فینال کنفرانس غرب رسید،

تورنتو ریپترز شد. سال ۲۰۰۸، انتقال پائو از ممفیس به لیکرز باعث شد تا او با تیم مطرح لس‌آنجلسی فاتح NBA شود و یازده سال بعد، انتقال مارک از ممفیس به تورنتو ریپترز نیز در عین شگفتی باعث شد تا برادر کوچک‌تر هم قهرمانی NBA را تجربه کند. واقعا چه کسی باور می‌کرد تورنتو قهرمان شود؟

مارک حالا مثل پائو قهرمان NBA شده است و به همان اندازه برادرش حالا یک بازیکن مهم و تاثیرگذار است. اگر پائو پس از کوبی برابانت نفر دوم لیکرز بود، مارک هم حالا پس از کایو لئونارد نفر دوم تیمش است. خانواده تقدیس شده گاسول، اکنون جمعاً سه قهرمانی NBA را در خانه دارد؛ اتفاقی خارق‌العاده و شاید تکرار نشدنی.

تراکتور و دیزلی طلسم‌شکن می‌شوند؟

۸ سال ناموفق در لیگ

مصطفی دیزلی سرمری ۶۹ ساله ترکیه‌ای که سابقه هدایت تیم‌هایی چون بشیکتاش، گالاتاسرای، پرسپولیس و پاس را در کارنامه خود دارد، به عنوان سرمری تراکتورسازی انتخاب شد تا این تیم را برای رسیدن به نخستین قهرمانی خود در بالاترین سطح فوتبال ایران کمک کند. البته این مربی که ۸ سالگی است که در دوران اوج فاصله گرفته و اغلب تیم‌هایش نتوانستند روزهای خوبی را با او پشت سر بگذارند.

به گزارش ایسنا، لیگ نوزدهم و نیمکت ورزشگاه یادگار امام جایی است که مربی محبوب پرسپولیس‌ها باید روی آن بنشیند و تیم جدید خود یعنی تراکتورسازی را هدایت کند. نقطه مشترک تراکتورسازی و دیزلی شکستن طلسمی است که سال‌ها گریبان‌گیر این دو شده و باعث شده دست آن‌ها از جام کوتاه بماند. سرمری جدید تراکتورسازی با خاطره خوبی ایران را ترک نکرد و پرسپولیس رده نهمی حمید درخشان را در لیگ سیزدهم، در جایگاه دوازدهم تحویل داد. بزرگ‌ترین دستاورد تیم دیزلی در آن سال، داری معروفی بود که با درخشش ایمون زاید، شاگردان این مربی ترکیه‌ای توانستند بازی ۲ بر صفر باخت‌ها را با ۱۰ نفر در ۱۰ دقیقه ۳ بر ۲ کنند.

پس از آن، این مربی راهی کشور خود شد و هدایت ریزه اسپور در لیگ دسته اول ترکیه (TFF) را بر عهده گرفت و توانست با این تیم نایب قهرمان شود و جواز حضور در سوپرلیگ ترکیه را کسب کند. این عملکرد خوب سرمری ترکیه‌ای باعث تمدید قرارداد او نشد تا دیزلی برای فصل ۱۴-۲۰۱۳ هدایت خزر آذربایجان را بر عهده بگیرد. عملکرد وی در این تیم متوسط بود و شاگردانش در بالاترین سطح فوتبال آذربایجان در بین ۱۰ تیم به رده ششم قناعت کردند.

این نتیجه باعث شد تا او یک سال استراحت کند و خانه‌نشین شود. در فصل ۱۶-۲۰۱۵، زمانی که گالاتاسرای در رده سوم قرار داشت، حمزه حمزه‌اقلو به علت نتایج ضعیف برکنار شد و مصطفی دیزلی جایگزین او شد. وی نتوانست گالا را از وضع بحرانی خارج کند به طوری که در اواخر همین فصل تیم ترکیه‌ای به رده پنجم سقوط کرد تا مدیران این باشگاه با دیزلی قطع همکاری کنند. گالاتاسرای در پایان فصل را در رده ششم به اتمام رساند. طبیعی بود که آن نتایج نامطلوب در گالا پیشنهادات مناسبی را برای دفتر دیزلی نکند تا او مجبور شود فصل ۱۷-۲۰۱۶ لیگ‌های دنیا را از خانه پیگیری کند. اسکیشهر دسته اولی در فصل ۱۷-۲۰۱۷ این فرصت را به این مربی داد تا هم خودش و هم تیم به مسیر موفقیت برگردند اما با نتایج سنیوس، دیزلی و تیم ترکیه‌ای به سقوط به دسته دوم نزدیک‌تر شدند و در نتیجه این باشگاه پیش از پایان فصل، قطع همکاری‌اش را با این مربی اعلام کرد. پس از آن دیزلی با قاسم پاشا دوباره به سطح اول فوتبال ترکیه برگشت اما بعد از ۳۲ بازی و حضور در رده سیزدهم و فاصله کم تا منطقه سقوط از سمتش استعفا داد و خانه‌نشین شد. قاسم پاشا در انتهای این فصل در رده چهاردهم قرار گرفت و توانست مجوز بقا در سوپرلیگ ترکیه را کسب کند.

پس از ۸ سال دوری از ایران و ناکامی‌های مختلف در ترکیه و آذربایجان دوباره به ایران بازگشته تا برای چهارمین بار هدایت یک تیم ایرانی را بر عهده بگیرد. تراکتورسازی در حالی به این مربی ۶۹ ساله اعتماد کرده که او تنها ۴۲ درصد پیروزی در سال‌های اخیر داشته و مالک متمول تیریزی بیشتر به دنبال سوپرلیگ کردن هواداران و رساندن آن‌ها به خواسته‌شان یعنی سپردن هدایت تیم به یک مربی ترکیه‌ای بود.

«سفید» برای سلسائو بد یمُن است اما نه «به وقت میزبانی»

تیم ملی برزیل در بازی افتتاحیه خود در جام ملت‌های آمریکای ۲۰۱۹ بعد از ۶۰ سال پیراهن سفید پوشید و با وجود تمام خرافاتی که پیراهن سفید را برای آنها بد یمُن می‌دانند، موفق شد با سه گل بولیوی را شکست دهد. برزیلی‌ها در بازی افتتاحیه خود مقابل بولیوی در کوپا آمریکای سال ۲۰۱۹ پس از گذشت بیش از ۶۰ سال با پیراهن سفید به میدان رفتند.

در دنیایی که تیم‌های فوتبال هر ساله سه پیراهن متفاوت به تن می‌کنند و برخی از آنها رنگ‌هایی را که هیچ تناسبی با تاریخ و سنت آنان ندارد، برمی‌گزینند، برزیلی‌ها از سال ۱۹۵۷ عمداً و به طور کاملاً آگاهانه از پوشیدن پیراهن سفید در بازی‌های رسمی اجتناب کرده‌اند.

اما جزئیاتی که از نظر سایر کشورها شاید به چشم نیاید برای برزیل چالشی بزرگ است؛ برای سلسائو «سفید» معادل شکست است.

برزیلی‌ها زمانی که فینال جام جهانی ۱۹۵۰ مقابل اروگوئه را واگذار کردند، پیراهن سفید بر تن داشتند؛ این موضوع در مورد بازی این تیم مقابل پاراگوئه در فینال جام ملت‌های ۱۹۵۳ هم صدق می‌کند؛ آنها با پیراهن سفید باختند! این اتفاقات مقامات را بر آن داشت تا راقبتی را برای طراحی یک پیراهن جدید به راه بیندازند و «زرد قناری» برنده شد. از آن تاریخ به بعد، برزیلی‌ها با پیراهن زرد معروف یا آبی جایگزین، پنج بار (بیش از هر کشور دیگری) موفق به فتح عنوان قهرمانی جام جهانی شدند. با این وجود، کنفدراسیون فوتبال برزیل اعلام کرد که این تیم برای ادای احترام و یادبود نخستین قهرمانی برزیل در کوپا آمریکای سال ۱۹۱۹، در بازی مقابل بولیوی پیراهن سفید خواهد پوشید.

این انتخاب رنگ برای ملت خرافاتی برزیل ریسک بزرگی بود اما دست کم آنها می‌توانستند به «شگون» یک چیز تکیه کنند؛ برزیل چهار بار میزبان کوپا آمریکا بوده و در تمام این چهار مورد، فارغ از رنگ پیراهن، موفق به فتح عنوان قهرمانی شده است. با این حال، شگون قهرمانی‌های برزیل در ادواری که میزبان این تورنمنت بودند به بدشگونی پیراهن سفید غالب شد و مقامات از ریسک بزرگ جان سالم به بردند؛ برزیل افتتاحیه امیدوار کننده‌ای داشت و با سه گل بولیوی را از لب تیغ گذراند.

مذاکره و کیل بیرانوند با پرسپولیس برای جدایی

در شرایطی که باشگاه پرسپولیس هنوز نه در بخش فنی و نه جذب بازیکن موفق عمل نکرده، گلر ملی پوش این تیم نیز به دنبال جلب رضایت باشگاه برای جدایی است.

به گزارش ورزش سه، با پایان فصل هجدهم روزهای خاکستری پرسپولیس نیز استارت خورده و در اولین قدم برانکو ایوانکوویچ پیش از ترک ایران اعلام کرد تنها در صورت دریافت مطالبات خود، پیش پرداخت و تسویه حساب با کادرفنی‌اش بار دیگر به ایران بازخواهد گشت. هرچند مدیران پرسپولیس طی روزهای اخیر با صحبت‌های ضد و نقیض خود خبر از تأمین منابع مالی برای پرداخت مطالبات برانکو ایوانکوویچ داده‌اند اما همچنان اخباری مبنی بر پایان همکاری سرمری بیشتر از ادعا مدیران تیم خودنمایی می‌کند.

اکنون در شرایطی که دیگر باشگاه‌ها طی روزهای اخیر اقدامات خود برای تقویت تیم را در فصل نوزدهم استارت زده‌اند و با بازیکنان مد نظر به توافق ابتدایی یا قطعی دست یافته‌اند، باشگاه پرسپولیس شرایط منفعلی را دنبال می‌کند و ناکامی بزرگی در جلب رضایت نفرات لیست شفاهی برانکو در حال تجربه است.

در این میان شاید بدترین خبر هم این باشد که نفرات کنونی تیم نیز در سوادی جدایی باشند. بعد از پست کنایه‌آمیز بوژیدار رادوشوویچ، دروازه‌بان کروات این تیم که از آن برداشت جدایی نیز می‌شد، اکنون وکیل علیرضا بیرانوند نیز در باشگاه حضور یافته و به دنبال راهکار و مذاکره‌ای برای جدایی این گلر ملی پوش است.

بیرانوند که طی دو فصل اخیر همواره زمزمه‌هایی مبنی بر جدایی‌اش از باشگاه و حضور در تیم‌های اروپایی شنیده می‌شد، این بار تصمیم قاطع‌تری برای این موضوع گرفته است و پیشنهادات مناسبی از لیگ‌های معتبر و درجه دو در جیب دارد که او را برای تجربه لژیونر شدن وسوسه می‌کند. در صورت جدایی بیرانوند از پرسپولیس این باشگاه مطمئناً کار سخت‌تری برای جذب گلری در قواره این دروازه‌بان ملی پوش که طی فصول اخیر سهم زیادی در موفقیت‌های تیم داشته، خواهد داشت و باید دید به چه شکل با این موضوع کنار خواهند آمد.

در شرایط فعلی اما ناامیدی بزرگی فضای هواداری این تیم را با توجه به ناکامی مدیران تیم در نقل و انتقالات و مذاکره نهایی با برانکو ایوانکوویچ فرا گرفته و باید دید در نهایت آنها قادر خواهند بود این فضا را از تیم دور کنند یا خیر؟

احسان حدادی در رده‌بندی جهانی یک پله پایین آمد

در رده بندی فدراسیون جهانی دوومیدانی احسان حدادی در پرتاب دیسک با یک پله سقوط در رده پنجم قرار گرفت.

به گزارش ایسنا، بر اساس جدیدترین رتبه بندی فدراسیون جهانی دوومیدانی احسان حدادی، نایب قهرمان المپیک لندن با امتیاز ۱۲۹۵ (پیش از این امتیاز او ۱۳۱۶ بود) و با یک پله سقوط در رده پنجم جهان قرار گرفت.

پیش از حدادی، فردریک داکروس جامائیکایی، دانیل استال سوئدی، اندریوس گودزیوس لتونی و لوکاس ویس شیدینگر اتریشی در رده‌های اول تا چهارم ایستاده‌اند. حسن تفتیان با امتیاز ۱۲۰۵ و ۱۱ پله سقوط در رده سی و سوم ماده ۱۰۰ متر قرار گرفت. (او پیش از این با ۱۲۲۸ امتیاز در رده بیست و دوم جهان قرار داشت). حسین کیهانی در ۰۰۰ ۳ متر با مانع با ۴ پله سقوط در رده ۲۹ جهان قرار دارد. کیوان قنبرزاده نیز با ۱۰۹۶ امتیاز در رده ۸۸ پرش ارتفاع و شاهین مهردلان با ۱۱۲۹ امتیاز و با سه پله صعود در رده ۵۵ پرتاب وزنه قرار دارند. فدراسیون جهانی دوومیدانی برای رتبه بندی ورزشکاران بر اساس چند رکورد ترکیبی، امتیازی به ورزشکار می‌دهد و آن‌ها بر اساس نمره میانگین در ماده‌های مختلف رتبه‌بندی می‌شوند.